

מבין משאבים 2304

ז' באדר א' תשפ"ד

16 פברואר 2024

ילד של אבא / דני ניב

ילד של אבא - רואה בכך אותי,

את הילד שהייתי בעצמי.

וכל מה שקורה לך

מרגיש כאילו לי,

ללמוד שוב מחדש מה אני ומי.

קדימה והלאה, הכול נמצא בכך,

וכל יום חדש הוא הבטחה.

בעולם הזה יש צער

כמו שיש שמחה -

תן לאהבה שלך להוביל אותך.

ילד של אבא, על מה אתה חולם?

מה בוער לך בלב?

וכמה טוב שבאת, ביחד זה שלם,

בעיניים שרואות הכול

אין שום דבר כואב.

שנים זולגות כמו מים

ישר לשום מקום,

לרוץ רחוק, להיות קרוב.

יום הופך ללילה ולילה שוב ליום,

להחזיק חזק ולעולם לא לעזוב.

כי זמן לא עוצר,

הוא עף, נשרף, מסך עשן.

היה לאילן,

תפוס ירח, שוט על ענן.

כי זה הזמן שלך לזרוח

ולדעת ולגעת בהכול,

לטרוף את העולם,

אל תפחד ליפול.

ילד שלי, הכול מחכה רק לך.

ואבא כאן תמיד

לחבק ולשמור אותך,

עד סוף העולם אני לא עוזב אותך.

ילד שלי, לך רק בדרך שלך.

מה בעלון :

ט"ו שבט / דב אב

פצילות לאחר השתייה / אי אולדסמן

ענף הרכב / אולו טלמור

מכתב פתוח לתושבי רמת הנגב בחירות 2024 / ערן דורון

להטיב את האקלים?? לא בבית ספרנו! / אולו טלמור

תודות ממספרות המפונים בסיוט התקופה

מהנצפה בישובנו / נגה פרסי

מלא טוב וברכות
 איוסי וצדנה איבוביץ
 אהואדת הנכדה ניה
 בת לתום ודורון
 בית משאבי שדה

ט"ו בשבט

שבת. שמש. שמיים כחולים. השעה עשר בבוקר. הכל מוכן. ההשקיה עובדת. מוזיקה ברקע. השתילים ממוקמים בארגזים בשטח. כפות שתילה קטנות. הצוות מחכה. אני בהתרגשות על סף דמעות. הנה זה קורה. אנשים מגיעים. מסתכלים. מחייכים. מחמיאים. ילדים. הרבה ילדים. אני מברך מתדרך. זה מתחיל. שתילה. כמו נמלים חרוצות. אני רואה את כולם לוקחים שתילים. רוכנים. חופרים עם כפות השתילה. בידיים. שותלים. קמים לוקחים עוד ועוד ושותלים. ההתרגשות בשמיים. מראה מקסים. אני מצלם כמה תמונות ואז מניח את הטלפון ומסתכל. בלי לצלם. מצלם בעיניים את המראה. ט"ו בשבט הגיע.

ט"ו בשבט, השנה, התקיים בשטח העליון של הגבעה. שטח שלטענת רבים, שפגשו אותנו בזמן ההכנות, לא טופל שנים רבות. ההחלטה לטפל בשטח הזה, באה מתוך המחשבה, שלי4וותה אותנו בשנים האחרונות. אנו ביצענו שתילות מסיביות, בשטחים ריקים יחסית. חצר המלכה, מקלט הישיבות ועוד. גם השנה רצינו 'לכבוש' שטח גדול, ריק, שלא טופל.

ההכנות החלו כחודש וחצי לפני. יישור השטח, פינוי סלעים ואבנים גדולות, סילוק גדמים של עצים יבשים ועוד. התחושה הכללית היתה חלוציות לשמה. גרם המדרגות עבר חידוש גם כן. במאמר מוסגר, את גרם המדרגות בנינו ענף הנוי ואנוכי, בגלגול הקודם שלי, כמרכז ענף, בהדרכתה של שירה מור יוסף השתילים שנבחרו זו שנה שלישית, הם שתילי וודליית הביצות. את הצמח הזה הכרתי לפני מספר שנים. הבאתי ושתלתי ליד הבית לניסוי. התגלה שזהו צמח יפה פורח ועמיד שמכסה את השטח ללא בעיה. בשנים האחרונות השתמשנו בו בכיכר, בחצר המלכה, במקלט הישיבות ובעוד מספר מקומות. בכל פעם, לקחנו שתילים ממקומות שונים בקיבוץ. גם השנה כל

השתילים היו בייצור מקומי. שטח נוסף בו שתלנו היה בסמוך לגנון. שם את רוב העבודה ביצעו ילדי הגנים.

בתקופה זו, שהכל לא נראה חיובי ואופטימי, הכנת השטח, ההתרגשות, והתחושה בכל שלב שסיימנו שאנחנו מתקרבים אל עבר היעד, אל השתילה, אל ט"ו בשבט, מלאה אותנו שמחה, אופטימיות וסיפוק רב.

השתילה מסמלת את החשיבה על העתיד. השתילה אומרת שכאן במקום הזה תהיה צמיחה. צמיחה חברתית, שתהנה מן הגן בו היא חיה לאלו שאוהבים נתונים... שטח השתילה מעט יותר מדונם. נפרס כקילומטר של צנרת טיפטוף. פוזר 4 טון קומפוסט. נשתלו אלפיים שתילים. כאן המקום להודות לצוות הנוי המסור והחרוץ. סאלם, סאמח, אורן וגרציאלה. אלינו הצטרפו בהכנות, ורד וסילביה מהמפעל, בימים בהם המפעל לא פעל.

חג שמח דב

פצילות לאחר השתייה

לאחר השתילות נהננו מפעילות עם חומרים טבעיים, שמעודדת לחיבור לטבע ולשמירה עליו. הפעילות כללה מופע ויצירה בהובלת מאיה וזוהר מסדנת "מלאכת ידיים"

נהננו ממופע מוזיקלי ערכי לט"ו בשבט עם שירים, תיפוף גוף והפעלה מוזיקלית של הקהל.

התנסו ביצירה אקולוגית עם מגוון חומרים מן הטבע. ציורים אמנותיים על קליפות עצים, פיסול באדמה, זרעים וצבעי

חרסית טבעיים, מובייל טבע, שזירת פרחים צבעוניים ועלים, מנדלות ושרביטי קסם מחיטה וצמר.

לי גולדסמן

רחל פרחי והמשפחה

משתתפים באבלכם

על פטירתו של האב

עזרא נגר ז"ל

בית משאבי שדה

צנף הרכב

השנה שעברה הייתה רעה מכול הבחינות, מדינית וצבאית שהשפיעה על כל דבר ועניין, כולל בתחום הרכב. בתחילה מחירם עלה, לאחר מכן ירד והיום בגלל המלחמה והחוטמים [בלי תותים] קשה למצוא רכבים מסוג קיה נירו בקילומטריז' נמוך, אפשר למצוא רק עד שנת 2020 כי בשנתון 2021 הוסיפו תדלוק בחשמל לרכבים האלו לחיסכון, כך שאולי הפתרון יהיה שנצטרך לחפש תחנת תדלוק מהירה בדרך. נראה ונעשה.

בינתיים הצלחנו למצוא ולהחליף את קיה 6 שעבר תאונה, בקיה נרו 2. יש לנו גם בעיה עם שני הרכבים הגדולים שעברו את ה-200000 ק"מ, שקשה למצוא כמוהם ביד 2 ורכב חדש עולה 250000 שח. גם כאן נראה ונעשה ....

בשנה שעברה היו לנו הרבה אירועים של נזקים ברכבים, נסיעות שלא לפי התקנון, העברת כפתורים מיד ליד וכדומה .... לכן "הקמנו" מחדש את ועדת רכב וכבר טיפלנו בכמה עניינים כמו בדיקת רכב לפני הנסיעה, לשמור על הניקיון, לחזור מנסיעה עם לפחות חצי טנק דלק, החזרת רכב מלוכלך ועוד... נשב לחדש את התקנון ונביא אותו למזכירות ולאספה לאישור.

עקב הגניבות הרבות של רכבים, הביטוח מחייב אותנו לעבוד עם חברת מיגון שמפעילה מערכת איתור של כל צי הרכב שלנו וקורה מדי פעם שמעירים אותנו באמצע הלילה כדי לברר אם זאת לא גניבה. אין מה לעשות זה חלק מהעבודה. בעניין ההזמנות בסידור הרכב, יש מצבים שחברים מזמינים לכל היום וחוזרים באמצע, יש גם שתוקעים את רכב ליד הבית [או ליד המחנה, אם זה חייל שמשרת]. יש להתחשב באחרים שצריכים את הרכב ואין להם. תודה. בעניין מהירות נסיעה, יש מספר קטן של נהגים שנוסעים מהר מאוד ובאופן קבוע, להם אגיד: תאונות לא קורות הן נגרמות!! לבסוף, תמשיכו לידע אותנו על תקלות בזמן אמת. סעו בזהירות. שבת שלום, בשם הועדה: לולו ט.

חיל טוב ומרכות

איפאת וצמי טל יוסף

להולדת הנכדה,

בת איובל ואל

בית משאבי עדה

13.2.24

ד' אדר, תשפ"ד

מכתב פתוח לתושבי נ.א. רמת הנגב – בחירות 2024.**"אל תירתעו מגדולות ואל תבוזו לקטנות" (ד. בן-גוריון)**

תושבים יקרים.ות,

מצורף מכתב ארוך אבל זה נובע רק מתוך הערכה גדולה אליכם ולחשיבות הנושא.

מזה ארבעה חודשים אנחנו מצויים במלחמת עצמאות שנייה של מדינת ישראל. זו מלחמה שתעצב את גבולות הארץ מול שכניה ואויביה, את כושר ההרתעה העתידי, ולא פחות חשוב, המלחמה הזו תגדיר מחדש את מחויבות המדינה לאזרחיה, את עתיד ההתיישבות ואת צבינה של החברה הישראלית.

כמו בימי שגרה, כך גם בעת המלחמה, לרמת הנגב ויישוביה היה תפקיד משמעותי בסיוע לאלפי מפונים (בשיא היו כ 2800 מפונים והיום יש כ 1300), סיוע והתגייסות עבור כוחות צה"ל (טיפלנו ואירחנו סדר כוח של אוגדה) לפני כניסתם לעזה. וחשוב לא פחות, ריכזנו מאמץ לחזק את המשפחות השכולות, משפחות הפצועים, משפחות המשרתים (יש לנו כ 600 משפחות שמישהו מהמשפחה נמצא בכוחות הבטחון) והעסקים הקטנים והחקלאות (במהלך ארבעת החודשים האחרונים הבאנו למעלה מ 90,000 ימי התנדבות). כל זאת לא היה יכול להתבצע מתנדבי צוותי החירום היישוביים, שאר המתנדבים והנהגות היישוביים.

סיסמתנו **"רמת הנגב - האישי והלאומי מתחברים"** מעולם לא הייתה נכונה יותר. לרמת הנגב יש תפקיד היסטורי לאומי עבור מדינת ישראל, חוסנה וקיומה. אין ראש ממשלה, נשיא, שרים, ח"כים, פקידי ממשל בכירים, תורמים, יזמים, חניכי מכינות וסתם מישהו שעצר להשתמש בשירותי המועצה, שלא שמע ממני עד כמה רמת הנגב, יישוביה ותושביה הם הדבר הכי חשוב שיש בעת הזו למדינת ישראל. זו תפיסתי וכך פעלנו.

פעלנו במציאות כאוטית שרק הלכה והחריפה בשנים האחרונות. שנים אלו היו שיא של חוסר יציבות פוליטית (חמש מערכות בחירות), גזירות כלכליות (קיצוץ של 36 מיליון ש"ח בתקציב המועצה), מגפת הקורונה, בעיות משילות ששיאן היה באירועי "שומר חומות", הרפורמה המשפטית, השסע החברתי ועכשיו מלחמת חרבות ברזל.

אני יחד עם חבריי להנהגת המועצה פעלנו לקידום המועצה, אבל כל הזמן, בכל מצב, בכל ויכוח נוקב ככל שהיה, הקפדנו לשמור על **אחדות המועצה**. לוודא שלא ייפתחו כאן "מלחמות יהודים" בין היישובים השונים וסוגי ההתיישבות השונים. ואכן בשנים האחרונות קמו והמשיכו לפעול מסגרות שנותנות מקום לכלל האוכלוסיות ברמת הנגב.

יש דוגמאות רבות כגון הקמת האב במרכז צעירים, הקמת התיכון האזורי שחזק את הקשר בין יישובי המועצה ויצר קהילה חדשה ומרגשת. תשמעו את חבורת הזמר, תשמעו את שאגות העידוד של נבחרת השחייה, את מחיאות הכפיים ללהקות המחול, את משתתפי הגיל השלישי, ואת מתנדבי המתמיד, יחל"צ, מד"א, איחוד הצלה, צוות פלד, צוות סהר ועוד). המשותף לכל אלה, הרצון לעשות טוב משותף לכלל הציבור.

מדיניות שיתופי הפעולה הביאה להישגים גדולים בתקופה בה התמודדנו עם קיצוצי תקציב מחד והעדר תקציב מדינה במשך שלוש שנים. בזכות השותפים שלנו מכל רחבי העולם הצלחנו לגייס למעלה מ 90 מיליון ש"ח תוספתיים !!! שהיו הכרחיים להקמת פרויקטים רבים כגון: מרפאה אזורית, גני ילדים, מבני ציבור, מרכז צעירים, פארקים, מבני קהילה, אולמות ספורט, מרכז חדשנות למו"פ ועוד. השותפות ארוכת השנים עם יהדות התפוצות, מעבר להיותם משפחה אמיתית בימים הטובים והרעים, היא נכס אסטרטגי שמבטא תפיסת עולם ערכית משותפת לגורל העם היהודי ומדינת ישראל והנגב בפרט.

מדיניות שיתופי הפעולה חיזקה מאוד את הקשרים בתוך הנגב עם שכנינו והרשויות הסמוכות, כמו גם חיזקה מאוד את הקשרים עם ארגונים רבי השפעה על חיינו כגון חברת חשמל, מקורות, רשות המים, רשות חשמל, רשויות הניקוז, קק"ל, רשות הטבע והגנים, רש"ת, צה"ל (**מזכיר עד כמה החיבור עם צה"ל היה משמעותי עבורנו, כאשר חיילי וחיילות בסיס שבטה שמרו עלינו בחודשיים הראשונים למלחמה**), מג"ב, משטרה, שב"כ, ובנוסף גם עם מסגרות מגזר שלישי כגון "מעוז", מכון מנדל, מועצת הנגב וארגונים נוספים.

בזירה הפוליטית-ממשלתית: למרות כל מערכות הבחירות וחילופי השלטון והשיתוק במשרדי הממשלה, עדיין הצלחנו עם פקידים מסורים בכל משרדי הממשלה לייצר שותפויות חזקות שאפשרו הבאת משאבים רבים כגון מחוז דרום של משרד החינוך (שתקצב באופן חסר תקדים את מוסדות החינוך של רמת הנגב), פיתוח שכונות עם משרד השיכון וחיזוק החקלאות, האנרגיה והתשתיות, התקשורת, התחבורה, הסביבה ועוד. כל משרד ממשלתי באשר הוא, הכיר היטב את רמת הנגב

כשחקן מרכזי ומשמעותי לכל דבר ועניין, ובסוף למרות העדר תקציב ממשלתי הצלחנו להביא כחצי מיליארד ש"ח ממשרדי הממשלה בנוסף לתקציב השוטף.

"אל תירתעו מגדולות ואל תבוזו לקטנות" (ד. בן-גוריון)

מבחינתי, האידיאולוגיה, היא לא תירוץ לשירות לקוי. עם כל החשיבות למה שאני נוהג לקרוא "בן גוריון בשקופית השנייה" ואני מתנצל מכל אלה ששמעו אותי מספר שוב ושוב "ביציאת מצרים" המקומית שלנו, הלא הוא סיפור **ראשית רביבים** ושדה הסייפנים. ברור לי, שלתושב "הממוצע" עם כל הכבוד לבן גוריון, חשוב הביטחון האישי, איכות הסייעת במעון ושהרחוב יהיה נקי בלי קקי של כלבים. זו הסיבה שנכנסנו למקומות הכי קשים ליישובים והקמנו את אגף שפ"ה **והמחלקה המוניציפלית עם מוקד 106**. שיפרנו בתהליך סדור את **אמצעי הביטחון** באופן משמעותי. ועם כל הכבוד למבנים יפים שהקמנו עבור מוסדות החינוך, מה שחשוב יותר הוא נשות ואנשי החינוך המצוינים שלנו שהובילו תהליכי עומק בבתי הספר לפיתוח שיטות לימוד מתקדמות ויצירת מסגרות בלתי פורמליות איכותיות.

הייתי מאד גאה לשמוע **תושב, מילואימניק**, איך מבין כל חיילי הפלוגה שלו, הוא קיבל את אישור התושב במהירות הגבוהה ביותר (בערך דקה). כך צריך, לא רק לעשות ציונות אלא גם לעשות **שירות ציבורי יעיל, טוב ואדיב**.

זו המציאות בה פעלתי יחד עם חבריי למליאה, יחד עם מנהלות ומנהלי המחלקות, עם הנהגות היישובים ועם המון שותפים בארץ ובעולם, לקדם את המועצה והיישובים, את החינוך הפורמלי והחברתי, התרבות, הביטחון האישי, התחבורה, הסביבה, השירות לתושב. עסקנו הרבה בשדרוג ושיפור תשתיות חברתיות ופיזיות לדורות הבאים. כך ראוי לנהוג, כדבריו של יאנוש קורצאק "הדואג לימים זורע חיטה, הדואג לשנים, נוטע עצים, הדואג לדורות מחנך אנשים". עשינו זאת במסגרת תוכנית חומש 2018-2022 (מוזמנים לקרוא את סיכום תוכנית החומש) <https://www.rng.org.il/%D7%AA%D7%95%D7%9B%D7%A0%D7%99%D7%AA-%D7%94%D7%97%D7%95%D7%9E%D7%A9>

מה הלאה?

המציאות החדשה אחרי ה-7.10 לא תצמצם את האתגרים שניצבים מולנו. להיפך, אנחנו צפויים לשנים מורכבות ומאתגרות הן בפן התקציבי והן הקשב הציבורי שיופנה לאזורי הלחימה והשיקום. אף על פי כן אני נחוש לממש את תוכניות המועצה לחמש שנים הקרובות (מצורפת תוכנית החומש הקרובה).

<https://www.rng.org.il/%D7%AA%D7%95%D7%9B%D7%A0%D7%99%D7%AA-%D7%94%D7%97%D7%95%D7%9E%D7%A9-2023-2028>

תוכנית החומש תתוקן ולא יהיה מנוס מהסטת תקציבים לביטחון (כבר בחודשיים הקרובים מוקם מוקד רואה שיחבר את כלל המצלמות במועצה ויאפשר הרתעה והתרעה), והמשך פיתוח משאבים עצמאיים ליישובים ולמועצה כדי להתנתק מהתלות מתקציבי מדינה (רק נושא הבריכות שמעסיק חלק גדול מן היישובים מצריך עשרות מיליונים ועוד נושאים רבים).

נכנסתי לתפקידי כראש מועצה אחרי עשור, לאחר שלמדתי את המועצה במגוון תפקידים שעשיתי בהם צברתי ניסיון הכרחי להצלחת עבודתי. בשנים אלו אני משמש גם יו"ר המתנ"ס, יו"ר החברה הכלכלית, יו"ר מי רמת הנגב (הצלחנו להפחית את מחיר הביוב ולהפוך את החברה לרווחית אחרי שהייתה כמעט בסכנת סגירה), יו"ר ועדת חינוך של מרכז השלטון האזורי, **חבר ועדה מחוזית דרום**, סגן יו"ר אשכול נגב מזרחי, חבר בחבר הנאמנים של אונ' בן גוריון, חבר הנהלת המכון למורשת בן גוריון וחבר הנהלת מועצת הנגב.

הרבה תארים וכותרות, לא כולם משקפים בהכרח עשייה, אבל כולם ללא יוצא מן הכלל עוסקים בליבת העשייה בתחומים של טיפוח הנגב וחיזוקו, **שיפור מערכת החינוך** האזורית והארצית וחיזוק שיתופי הפעולה המרחביים. אפילו זכיתי באות בן גוריון מטעם אונ' בן גוריון בשנת 2022. זה כבוד גדול, אבל אני מודה שמעבר לנחת הגדולה והגאווה שהסבתי להורי, אני חושב שגם אם ביצעתי את עבודתי בצורה טובה, אינני בטוח שזו סיבה לתת לי פרס על כך. עשיתי את עבודתי. יש לי יש עוד הרבה מה לעשות והרבה במה להשתפר.

<https://www.youtube.com/watch?v=WZN6aOQ4EGE> (מצורף סרטון אות בן גוריון)

בשנים אלו, שילמתי **מחירים כבדים ברמה האישית**, המשפחתית, החברתית והציבורית. והיו רגעים בחודשים האחרונים שבהם הרגיש שהמחירים כבדים מידי. אף על פי כן, בצמתים הכי קשים ומכריעים וגם שהיו הזדמנויות שהוצעו במרוצת הדרך (ללכת לכנסת או לתפקידים אחרים), **אני בחרתי**.

אני בחרתי ברמת הנגב.

בחרתי ברמת הנגב כי אני באמת מאמין שיש **לראש מועצה**, תפקיד לאומי- היסטורי, לוודא שהמועצה הזו תמשיך לשגשג ולהתפתח למען תושביה, למען עם ישראל ומדינת ישראל. בחרתי ברמת הנגב כי **למועצה יש תפקיד לאומי** בעתידה של מדינת ישראל להמשיך וליישב, לפתח, ולשמור על הנגב והמדבר הזה מתוך עקרונות "**הציונות הסביבתית**".

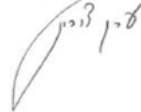
בחרתי ברמת הנגב כי זו **ציונות במיטבה** ויש לנו פסיפס ומגוון אנושי-ישראלי מעורר השראה. בחרתי ברמת הנגב כי כל יישוב מיוחד נראה ממש נורמלי לעומת היישוב השכן. בחרתי ברמת הנגב כי לא משנה כמה מתסכל וקשה יהיה בכנסת ומול משרדי ממשלה, שאני יוצא מירושלים דרומה, זה מרגיש כמו חייל ששב הביתה.

ב-27.2. יש בחירות על **עתידי רמת הנגב**, לא פחות.

אני מבקש מכם באופן אישי: הביעו אמון בי, בדרך האחדות, **השירותיות השקיפות והשיתוף** (אלה שלושת הש"נים של רמת הנגב).

השתדלתי כראש מועצה לא לבקש דבר מאיש, הפעם אני מבקש מכל אחד ואחת מכם, **להביע אמון בדרכי**, בדרכנו המשותפת למען רמת הנגב. **בואו להצביע.**

שלכם ובשבילכם

להטיב את האקלים?? לא במית ספרנו!

ידוע שהטבע יכול לחסל חצי מהכמות של הפחמן שבני האדם פולטים. איך? באמצעות פוטוסינתזה של הצמחים, ואיך מגדילים אותה? על ידי שתילת צמחים, שיחים ויערות. אבל אצלנו השיטה הפוכה! במשך שלוש השנים, נעקרו כמעט 100 עצים בוגרים!! ושיחים בני 35 שנים, לטובת הרחבת הבתים בגבעה (כמעט 45%!) כדור הארץ לא הולך להתקרר! צריך להפסיק לעקור וחייבים לשתול יותר עצים!!! כי הם סופגים את האבק, הופכים את גזי החממה שנפלטו באוויר לחמצן, ותורמים להורדת הטמפרטורה, גם בהצללה!

לדעתי, המיקרוקוסמוס אצלנו לא יהיה מושלם, רק צריך לספור את כמות הרכבים כדי להבין....! שכונת שגיב הצפופה, הכי מזוהמת מהפליטה של הרכבים ושם יש הרבה ילדים! בזמנו, בנינו את החניה הגדולה ליד הכולבו, כדי שהנהגים יחנו שם, אבל בפועל מעטים חונים שם.

עוד מצב שיכול להזיק לסביבה ולאדם הוא ריסוס הצמחים של הנוי בחומר מסוכן עקב חוסר עובדים. אפשר להשתמש בחומרים ביולוגים בטוחים לשם כך. ותחשבו על זה!

תודה ושבת שלום. לולו ט.

אנשי משאבי שדה היקריים,

כמה מילות פרידה מאיתנו :

סיפור בתלמוד : "אדם הולך במדבר וכמעט מת מצמא , מרעב ומיובש. לפתע הוא מגיע באמצע המדבר למקום של שכיית חמדה שיש בו עץ אילן עם צל ופירות ומתחתיו אמת מים. כך ניצל האדם ממוות - הוא מרווה צימאונו, אוכל מפירות העץ וחוסה בצילו. לפני שהוא ממשיך בדרכו הוא פונה לאילן -אילן אילן בְּמָה אֶבְרָךְ אם אומר לך שִׁיְהוּ פִּירוֹתֶיךָ מְתוּקִין, הֲרֵי פִּירוֹתֶיךָ מְתוּקִין. שִׁיְהֵא צִלְךָ נָא, הֲרֵי צִלְךָ נָא שְׂתֵהָא אַמַּת הַמַּיִם עוֹבְרַת תַּחְתֶּיךָ, הֲרֵי אַמַּת הַמַּיִם עוֹבְרַת תַּחְתֶּיךָ. אֶלָּא יְהִי רְצוֹן שְׁכָל נְטִיעוֹת שְׁנוֹטְעִין מִמָּךְ יִהְיוּ כְּמוֹתֶיךָ".

מסכת תענית

מה אברככם אני משאבי שדה? שכל נטיעותיכם יהיו כמותכם

לאנשים היקרים של משאבי שדה,

תודה שהייתם לנו בית ובאר באמצע מדבר של כאב

ופחד

פרשתם לנו צילכם, צל הלב וצל האילנות היפים

שבחצרותיכם

פתחתם את קהילתכם בפנינו והיינו לאחד.

הגענו אליכם בשבת רדופים קולות ומראות איומים, מבקשים מקום ומקלט. יחד אתכם התחלנו בתהליך החזרת הדופק ובזכותכם גם צחוקם של ילדינו החל להתגלגל ברחובות במהרה.

תודה לכם על מעשה של שכנות וחברות, בכך

נמדדים האנשים שאינם רק מדברים גבוהה על

ערכים אלא ממשים אותם במעש.

גרנו בקרבכם כרבע שנה ומעולם לא חשנו זרים או

שונים, אלא רצויים ומחובקים.

אנו עוזבים את הקיבוץ בצער מהול בתקווה שנמצא

מקום שקט לחזור לעצמנו.

אוהבים ומבטיחים לשמור על קשר

טל, לילך, נגב, תם, צור וסיון שמיר

לקהילת משאבי שדה

אודה

לפני 3 חודשים הגענו לקיבוץ עם מזוודה אחת והמון חששות. לא ידענו לכמה זמן ואיך נסתדר. צוות הצח"י התארגן במהירות ונחישות ומדגע הגעתנו סיפק את כל צורכינו במפונים מבייתנו. ומלבד התודה וההערכה העצומה לחברי הצוות, אנו רוצים לומר תודה לכל אחד ואחת מכם, על החיוך בשבילים, על הדאגה הכנה לשלומינו, ועל ההתגייסות כדי שנוכל לעבור את התקופה המתגרת הזו על הצד הטוב ביותר. שמחנו לגלות שהמקום שהיה עבורינו בית, נשאר כך גם בליבכם. שנדע ימים יפים יותר,

משפחת דייגי

סוד יופיו של המדבר, שהוא צופן אי-שם בחובו מקור מים חיים.

אנטואן דה סנט אקזופרי

לקהילת משאבי שדה וצוות כפר הנופש. ברצוננו להודות ולהוקיר על תקופה של 3 וחצי חודשים בה הייתם לנו לנווה מדבר. אפשרתם לנו להרגיש שאנחנו שייכים בתקופה לא פשוטה, מבלבלת ורחוקה מהבית ומהמציאות שאנו מכירים. תודה על החיבוק החם והרצון לעזור בכל דבר שאפשר וצריך. על ההתנניסות ועריכת הברית של אלון שלנו. אין לנו מספיק מילים להודות לכם. עשיתם זאת באהבה והרגשנו אותה. יודעים שניפגש בימים שקטים יותר. יסמין, עידן דורון, שקד ואלון זוהר.

Orna Alkalay

חוזרים הביתה, עברו ביעף ארבעה חודשים, משאבי שדה, בזכותכם היאוש היה קצת יותר נוח, הנכדים היו מוגנים וחופשיים ונהנו והשתלבו מאוד יפה במסגרות, אנשי משאבי שדה תודה לכם על הסבלנות ועל ההכלה, לא היה פשוט, לא לנו והרבה לא לכם אבל קיבלתם הכל באהבה גדולה איזה כייף לראות שההתיישבות הקיבוצית עדיין במיטבה.

תודה לעובדי המטבח, בניצוחו של פבלו, תודה לאיש המחשוב דן שדאג לי כל הזמן לאינטרנט וכל יום דאג להעביר למשה שעה עם שיחה מעניינת, כשאני הייתי עסוקה בעבודה במרפסת. תודה על הספריה האדירה שיש לכם ואיזה כייף היה לשקוע בתוך הספרים לשעה ארוכה כל יום. ותודה לכל אחד ואחד מכם. שנשמע רק בזמנים טובים

אחרי תקופה ארוכה של מלחמה, השבוע סוף סוף שוחררו על ידי הצבא שני חטופים, כמובן שזה מעט מאוד אבל זה נתן קצת תקווה.

רבים מתושבי העוטף המפונים עזבו את כפר הנופש, חלקם הביתה וחלקם שכרו דירה באזור.

במדינה היה חורף בשבועות האחרונים, אצלנו פחות, עד עתה ירדו 51.5 מ"מ, ומהשלג שירד בצפון זכינו בעיקר לקור מקפיא... אולי בסוף שבוע זה ירד פה יותר גשם.

הוחלפה בתחנת האוטובוס העמדה שמעדכנת בזמן אמת את זמני הגעת האוטובוסים. אמרו שהדיוק אמור לעלות... אז אמרו, בינתיים זה לא השתפר.

ספסלי העץ של רני נצבעים מחדש בימים אלו.

חגגנו את ט"ו בשבט וכמובן, כמקובל, הילדים קיבלו את תעודות המחצית.

ספר על גלגלים מגיע למשק לספר את אנשי הקהילה, התספורת נעשית ברכבו במגרש החניה

מופע של אייל אבן צור התקיים באסם. למרות שלא רבים הגיעו, הזמר השקיע והפעיל את הקהל.

רוני מזכירת המשק מקיבוץ רעים שהחלה את תפקידה בקיץ מסיימת את תפקידה

החלה ההכנה לקראת רמזור נוסף בצומת המועצה

בת פופ מאפי שדה

ויחזרו באהירות כל החטופים לארצנו